

Johann Huswedel

**Programma Quo ProRector Universitatis Rostochiensis, Joannes Huswedelius,
Phil. Pract. Prof. Ad Exequias quas ... Wendalae Korffs/ maritus moestissimus ...
paratas cupit, Omnes & singulos omnium ordinum cives Academicos serio
hortatur**

Rostochii: Kilius, 1638

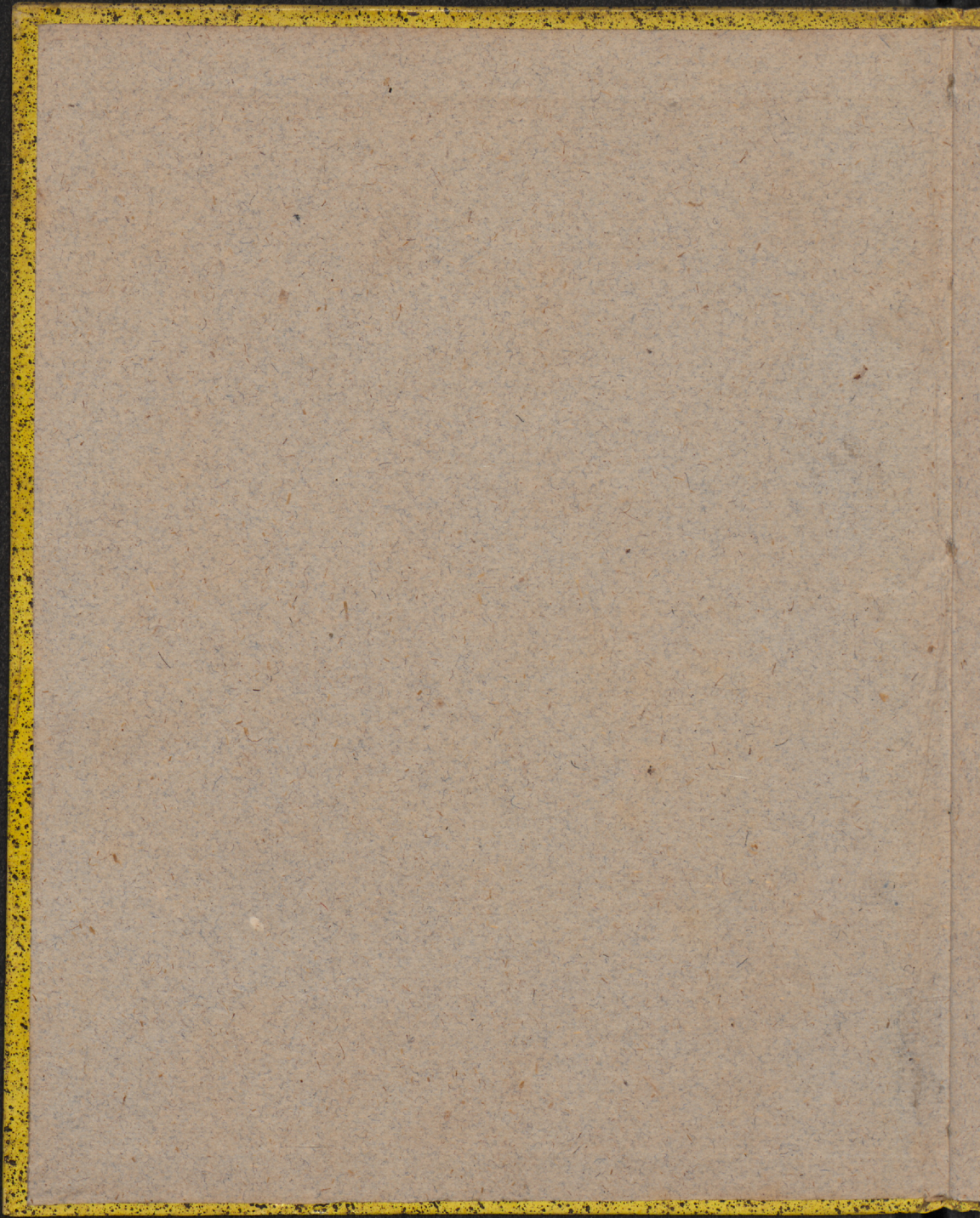
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771569890>

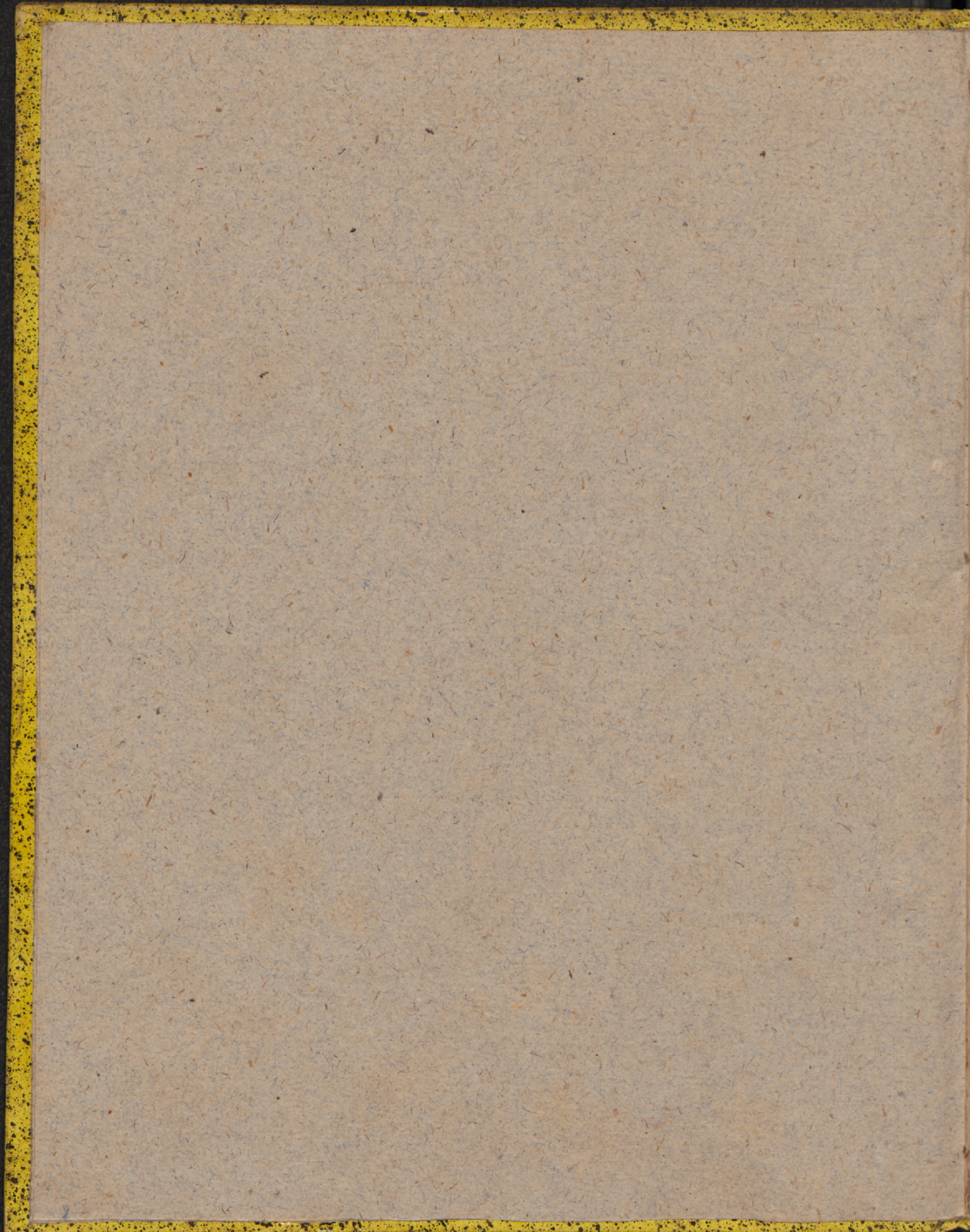
Druck Freier Zugang

Hvswedel, J.
in
W. Korff,
uxor. J. Kleinschmidt.

Rostock, 1638.

PROGRAMMA

Quo

ProRector Universitatis Rostochiensis,

JOANNES HVSVE-
DELIUS, Phil. Pract. Prof.

AD EXEQVIAS

quas

HONESTISSIMÆ MATRONÆ

WENDALÆ Rorffs

maritus moestissimus,

Hodie hora prima in templo Mariano
paratas cupit,

Omnes & singulos omnium ordinum ciues Aca-
demicos serio hortatur.

ROSTOCHII,

Literis NICOLAI KILII, Acad. Typograph.

ANNO MDCXXXVIII

Vamvis Thucydides Historicus & Philosophus insignis iudicaverit probæ mulieris notam esse & primam laudem, si foris quam minimus de ea sit sermo, vel in bonam, vel in malam partem: quasi vero ut corpus, ita famam quoq; bonæ mulieris domi inclusam esse, neq; in publicum exire oporteat. Alijs vero & in ijs Plutarcho post Gorgiam illum Leontinum rectius videtur, mulieris ut fama, non autem forma plurimis nota sit. Cui opinioni congruit Lex Romana, quæ mulieres itidem, ut viros post mortem publicè laudari pro merito ac dignitate præcepit. Nec certè Lex ea ratione caret. Quidni enim idem honos tribuatur, mulieri bene meritæ, qui viro? nec solum propter defunctas, ne sua laude careant, lex ea lata censebitur, sed propter superstites, ut istius laudis consequendæ amore, virtuti studeant, quæ laudem istam sibi debitam postulat. Neq; enim vel sexus, vel ratio, vel ingenium, vel ulla causa est quæ hunc sexum à studio virtutis abstinere possit. Licet enim admilitiam ineptæ, utinam ipsi quoq; viri ad rem adeo perniciosam essent ineptiores ac tardiores: tamen fortitudinis laudem ijs denegare non possumus, quæ ejus virtutis exemplo ipsis quoq; viris præverunt. Exempla Amazonum improbamus, & haud scio

an

an probandæ sint, quæ sub Claudio II, ex Gothis virili habitu ornatae & fortiter pugnando captæ sunt. Annon legimus exstitisse, quæ patriam & populum suum à Tyrannorum violentia liberarunt? quæ principes suos ab Idololatria, ad verum Dei cultum vocarunt ac perduxerunt? Ne eruditis quidem suam laudem invidere possumus, quæ hætenus viris non cesserunt, linguarum peritia, & Philosophia; quæ pietatem insigniter coluerunt, quæ castitatem, modestiam, temperantiam, amorem erga viros conjugalem, erga liberos maternum, erga pauperes liberalitatem, erga propinquos fidem, candorem, sinceritatem, constantiam certè sua, & optimo jure debita laude, privari non debent: Nec certè æquo animo ferre possumus, aut debemus, ut hac in parte prophanis nobis antecellant, qui muliebrum virtutum exempla posteritati commendarunt, ut & suam illis laudem tribuerent, & alias ad harum imitationem invitarent. Materiam & occasionem debitæ laudationis præbet nobis Matrona pietatis, probitatis, candoris & modestiæ exemplum dignum quod imitentur, quæ Deo, quæ marito, quæ liberis, quæ proximis pietatem ac probitatem suam probare student. Ea est WENDALA Korfes/ nata hac in urbe Anno Millesimo Sexentesimo secundo, ex iisdem, parentibus, quibus

frater ejus, nuper defunctus CHRISTIANUS, patre nimirum Consule Viro Amplis. & Prudentis. DN. M. JOHANNES KORFF / matre ANNA KRAWELS / matrona honestissima, Cæteros majores denuo recensere quid attinet, cum satis superq; ipsa habeat unde commendetur. Inter prima est Regeneratio, qua ad societatem Ecclesiæ, & hæreditatem regni coelestis ac beatitudinis æternæ recepta est, per Servatorem & Redemptorem nostrum JESUM CHRISTUM. Hujus illa regenerationis memoriam, usum, & efficaciam ita exercuit, ut paulatim vita ipsa & moribus doceret, se Christum in Baptismo induisse, & cum eodem nunc in vitæ novitate ambulare. Quas ergo virtutes noverat Christianæ virgini convenire, ijs ita dedita erat, ut fugam contrariorum vitiorum majore virtutis, & studio, quotidianoq; exercitio satis declararet. Quæ enim pietatis exercitia non obibat sedulo? cum & stans horis ac diebus, sacris concionibus, operam daret, precibus Deo parentes & quosvis proximos commendaret, misericordiam erga pauperes exerceret, condolentiam erga ad afflictos declararet, nihil omitteret omnium, quæ pietati convenire putaret. Pietati adjungebat modestiam, temperantiam & castitatem; quibus virtutibus quæ deditæ sunt, facile spernunt lasciviam, levitatem, petulantiam, luxum, superbiam, quippe

pe

pe quas noverunt cum vera pietate constare mi-
nimum posse. Quomodo enim Deo & filio eius
Redemptori nostro placeat, quæ lascivit, quæ lu-
xuriatur, quæ superbit, quæ alias levitates in vul-
tu, gestu, vestibus, moribus exercet? Sed hæc vitia
quibusdam in locis jam fere in mores abierunt, &
pro seculi conditione, cui non possit non præsta-
ri obsequium, excusantur: cum tamen neq; for-
ma, neq; divitiæ, neq; externa morum elegantia,
aliæq; dotes, sine castitate, & modestia ne ullam
ornent, dedecorent potius, quam ornent possi-
dentem. Hoc enim ipsum est, quod Xenocrates di-
cebat, quod castitas & modestia huic sexui pro-
prium sit elementum & locus, in quo suum decus
ostendant, velut aqua piscium, aër avium: quo si
destituantur, nihil restat, quo se commendare pos-
sint; si Lucretiæ credimus, quæ hanc suam sen-
tentiam, sanguine testatam & ipsa morte conser-
vavit. Quid memorentur aliæ virtutes, quas ex
hoc statu ad conjugalem, hæc beate defuncta
transulit. Anno Millesimo sexcentesimo vigesi-
mo, die tertio decimo in matrimonium data est
Dn. JOACHIMO Kleinschmidt / Viro Amplissi-
mo & Prudentissimo hujus Reip. Senatori, quam
ita ingressa est, ita coluit, ut facile appareret bene
natam, benè educatam hoc agere, ut quæ fuerat,
castitate & modestia virgo ornatissima, ea mulier
esset

¶ Hæc sui ordinis ornamentum eximium. Quam
enim fideliter amavit maritum, quam obsequiosa
nutum illius observavit, quam sedulo curas do-
mesticas obivit: Testantur id liberi masculi qui-
dem tres PETRUS, JOHANNES, & JOACHIMUS,
foemellæ quinque ANNA, WENDALA, MARGA-
RETHA, CATHARINA, DOROTHEA, omnes
Dei gratia superstites, & patri viduo, hoc dulcissi-
mæ conjugis obitu moestissimo, qui cum eas ad-
spicit, modo occasione doloris & luctus ex matris
amissæ desiderio capit, modo aliquam doloris ac
luctus levationem, quod succisa arbore fructus ta-
men ex ea dulcissimos decerptos adspicit, Et perhi-
bent quidē testimoniū desideratissimæ parenti eo
locupletius, quo majora in se maternarū virtutū
semīna & indicia ostendunt: & hoc ipsum testimo-
nium, cæteri domestici, imo & externi, quibus
cum hac matrona intercessit notitia, confirmant
abunde. Celebrant immortalī laude conjuges,
qui nunquam inter se in gratiam rediisse perhi-
bentur: imò nullis unquam simultatibus & of-
fensis inter se læsi, hoc remedio opus non habe-
bant. Nec hi sane conjuges eo unquam opus
habuerunt. Hæc ergo amoris constantia, hæc ob-
sequii prompti assiduitas, hæc rei familiaris cura
nunquam intermissa, non potuit maritum non
afficere, & summo gaudio, & nunc desiderium sui
vehemē-

vehementissimum, & liberis exemplum tota vita
imitandum relinquere. Sed ut res nullæ huma-
næ perpetuæ sunt, ita hæc quoq; lætitia turbata
coepit febris continua, & quidem ardenti, quæ
hanc matronam è vita sustulit, senseritne initia
futuri morbi, annon, in dubio est, cum octiduo
antequam eo tentari coepit evidenter, propieta-
tis & religionis usu ad sacram Synaxin accessit,
& quasi jam tum se ad futuram peregrinationem,
& ex hac vita discessum præpararet, isto fidelis ani-
mæ cibo & viatico instructa est. Nihil igitur cun-
ctandum rata iter cepit ingredi ad immortalita-
tem, & ad eam, quasi in portu navigans die 29. Mar-
tij pervenit, initio istius diei inter horam, 1. & 2.
quo huic mundo valedixit, & in coelestem se bea-
titudinem recepit, sine luctu, sine dolore, sine
morsu quasi placido somno consopita. Nullum
dubium est, quin & ipsa diutius, non quidem hu-
jus seculi amore, ac ærumnosæ vitæ desiderio, in
hac vita lubens mansisset, sed ut marito carissimo,
& liberis carissimis conjugali auxilio & consilio, his
vero etiam cura & ope materna adesse, & præesse
potuisset. Verum quia videbat, non sine Dei, & pa-
tris providentia hoc negotium geri, idè id opti-
mo consilio geri arbitrata est, quod paterno ipsius
Dei consilio gereretur, & ad vitam immortalem
iter aperiret, Salutaris igitur hæc ei migratio est:
Mari-

Marito autem, & liberis, quam luctuosa sit, facile colliget, qui, quid sit amor conjugalis, novit, qui sic liberorum erga matrem optimam affectus. Verum & his & illi Deus Opt. Max. consolator, & paracletus non plus imponet oneris, quam portare possint, & qui vulnus tam grande, tam luctuosum infixit, commodè medicinam faciet. Nos vero, Cives Academici, quid aliud faciemus, quam quod moestissimi vidui dolor postulat, quod Magnifici Domini Rectoris merita à nobis flagitant, quod officij nostri esse ultrò agnoscimus ac profiteamur. Ille ex eo ordine est, quem jure veneramur, & respicimus, & ob hospitium, quod præbetur, & ob patrocinium quod sua ex parte præstat; Ille frater vidui dolentis & afflicti, germanus, sibi præstitum arbitrabitur. Nostri verò officij quid sit, nemo nisi ingratus (quem titulum quis merito sibi tribui patiat?) ignoraverit, nisi immodestus & inobediens detrectaverit. Conveniamus ergo frequentes in templo Mariano ad horam primam, & exsequias Matronæ ad exemplum pietatis & probitatis natæ eamus mortalitatem nostram considerantes ac Deo salutem Provincie, Academiæ, Civitatis commendantes. P. P.
Rostochij 4. April. 1638. Sub Sigillo
Rectoratus.

pe quas noverunt cum vera pietate
nimum posse. Quomodo enim De
Redemptori nostro placeat, quæ la
xuriatur, quæ superbit, quæ alias le
tu, gestu, vestibus, moribus exercet?
quibusdam in locis jam fere in more
pro seculi conditione, cui non possi
ri obsequium, excusantur: cum tam
ma, neq; divitiæ, neq; externa mori
aliæq; dotes, sine castitate, & mod
ornent, dedecorent potius, quam
dentem. Hoc enim ipsum est, quod X
cebat, quod castitas & modestia hu
prium sit elementum & locus, in quo
ostendant, velut aqua piscium, aer a
deslituantur, nihil restat, quo se com
sint; si Lucretiæ credimus, quæ ha
tentiam, sanguine testatam & ipsa m
vavit. Quid memorentur aliæ virt
hoc statu ad conjugalem, hæc be
transfuit. Anno Millesimo sexcent
mo, die tertio decimo in matrimo
Dn. JOACHIMO Kleinschmidt / V
mo & Prudentissimo hujus Reip. Sen
ita ingressa est, ita coluit, ut facile ap
natam, benè educatam hoc agere, u
castitate & modestia virgo ornatissim

A 3

